

MOSCA DEL COL·LEGI DE PERIODISTES 2023

JOAN CARLES CODOLÀ

Quan vaig començar a preparar aquesta glosa, vaig tenir clar que no volia recórrer al tòpic de dir que en Joan Carles Codolà no necessita presentació així que vaig fer un exercici ben senzill. Mirar com es presentava ell mateix.. i vaig trobar que al seu perfil de Twitter diu:

“Periodista – exercint-ne al 33%- de Cassà de la Selva.”

I vaig pensar.. no em serveix.. perquè això no és veritat, en Joan Carles no exerceix al 33%. M'explico:

Aquests dies, he preguntat per curiositat a amics i coneguts què me'n deien d'ell. En resum: El coneix tothom, a ell i al Llum i Guia, tothom sap que n'és l'ànima. Alguns m'han dit .. en Codolà.. si home, i tant.. te'l trobes a tot arreu, o sí i tant en Codolà, que té la càmera sempre a punt”.

En Joan Carles no es limita a assistir als plens municipals i a escriure sobre el que es cuina a l'ajuntament. Pràcticament si agafes l'agenda del poble, li posaries falta a ben poques coses. O bé hi participa activament o bé hi passa en un moment o altre a tot el que s'organitza. Per la festa major, cobreix els actes principals, -la Nit dels Músics, les Cercaviles del Gegants, la pintura sobre l'asfalt- i les que no ho son tant. No es perd el que organitza la Biblioteca, ni l'Escola d'Art, ni el Foment Esportiu, els centres educatius, per no parlar de la Quina i de la Cavalcada dels Reis,... fa anys que és l'encarregat de rebre'ls amb el megàfon a la mà.

I això ho fa sempre i des de fa anys, amb la consciència de la riquesa que signifiquen totes aquestes activitats culturals, i amb la generositat de dedicar-los l'espai i el temps que mereixen.

Al Llum i Guia hi ha tota l'actualitat del poble, però hi ha també espai per la reflexió, per la creació poètica i narrativa, hi ha espai per les entitats, per pel record i per la història, per la història col·lectiva i també per la individual.

Per molts el Llum i Guia forma part de l'àlbum familiar, de records, perquè en un moment o altre hem marcat una pàgina o l'hem retallat una altra per guardar aquella foto publicada o aquell escrit on hi ha un trosset de la nostra vida.

Va recollir el testimoni del seu pare i ha sabut renovar la revista convertint-la en la referència informativa de Cassà, que a més ha actualitzat amb la versió online, el Cassà Digital.

Ell ha fet aquesta feina, que no és gens fàcil, i l'ha mantingut en el temps, tres dècades, que és tota una heroïcitat. Perquè parlem de premsa local i en català, periodisme de

quilòmetre zero, que encara massa sovint no és ni prou valorat ni prou reconegut, ni pels mateixos veïns i tampoc moltes vegades per les administracions, no té prou suport, malgrat ser necessari, malgrat ser imprescindible.

En Joan Carles no és només el cronista del poble en majúscules, és també el cronista gràfic. L'editorial Gavarres, va publicar un llibre amb un recull de les seves fotografies, 25 anys de fotos, des del 1975 fins al 2000. Fotografies que respiren vida, hi capta l'essència del poble i de la seva gent. Perquè si heu vist mai en Joan Carles en acció, estareu d'acord amb mi que treballa a peu pla, sense fer soroll, amb discreció però atent a tot i a tothom, i amb un olfacte periodístic que crec que ha quedat sobradament provat i contrastat, que exerceix al 100%.

La llista del que ha fet en la defensa de la premsa local, de la nostra cultura i la nostra llengua és molt més llarga però ara em toca acabar i que pugi ell a rebre aquest reconeixement tan merescut.